

การศึกษา : ภารกิจสำคัญของรัฐบาลใหม่ (1)

พีระ พนาสุคน
ppp@MACeducation.com

การศึกษา เป็นเรื่องที่พรรคการเมือง ต่างก็ชูเป็นนโยบายสำคัญในค้นหาเสียง. พึ่ง ระลึกว่านโยบายที่พรรคการเมืองได้ให้ไว้ต่อ สาธารณะถือเป็นสัญญาประชาคม (social contract) ที่พรรคจะต้องดำเนินการเมื่อมี โอกาสได้เป็นรัฐบาลบริหารประเทศ.

อย่างไรก็ตาม จะหวังพึ่งรัฐบาลใหม่มา กำหนดนโยบายต่างๆ เกี่ยวกับการศึกษาฝ่าย เดียวไม่ได้. รัฐธรรมนูญ'50 จึงได้กำหนด ภารกิจเกี่ยวกับการศึกษาที่รัฐบาลใหม่จะต้อง ดำเนินการไว้ในมาตราต่างๆ ดังนี้ :-

● **มาตรา 47** คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่ง วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และ โทรคมนาคม เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติ เพื่อประโยชน์สาธารณะ

ให้เมืองครุฑของรัฐที่เป็นอิสระองค์กร หนึ่งทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจาย เสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การดำเนินการตามวรรคสองต้อง คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนใน ระดับชาติและระดับท้องถิ่นทั้งใน**ด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะอื่น และการแข่งขันโดย เสรีอย่างเป็นธรรม**

สรุปคือ **รัฐจะต้องจัดสรรคลื่น ความถี่ทั้งในด้านวิทยุ, โทรทัศน์ และ โทรคมนาคม เพื่อประโยชน์ในด้านการ ศึกษาไว้ด้วย.**

● **มาตรา 49 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่ รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน**

ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือ ผู้ที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิ ตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อ ให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น

ตามวรรคหนึ่ง มีประเด็นที่รัฐบาล ใหม่จะต้องทำความเข้าใจเพื่อดำเนินการให้ ตรงตามเจตนารมณ์ของ รัฐธรรมนูญ'50 ยก ตัวอย่าง เช่น ครอบครัว หนึ่งมีลูก 2 คน คนหนึ่ง เรียนอยู่โรงเรียนของ

รัฐบาล, อีกคนหนึ่งเรียนอยู่โรงเรียนเอกชน. รัฐใช้งบประมาณในการให้การศึกษาแก่นักเรียนในโรงเรียนของรัฐเป็นเงิน 15,000 ต่อ นักเรียนหนึ่งคน (ซึ่งเป็นตัวเลขที่ใกล้เคียง ความจริง), เพราะฉะนั้นนักเรียนที่เรียนอยู่ ในโรงเรียนเอกชนก็ต้องได้รับเงินงบประมาณจากรัฐ 15,000 บาทต่อคนเพื่อให้**มี สิทธิเสมอกัน.** ดังนั้นถ้าโรงเรียนเอกชนเก็บ ค่าเล่าเรียนต่อปีสมมติเป็นเงิน 35,000 บาท, ผู้ปกครองก็ต้องจ่ายค่าเล่าเรียนให้กับ โรงเรียนเอกชนเพียง 35,000-15,000 = 20,000 ใช่หรือไม่?

ประเด็นต่อไปคือการ**ศึกษาสิบสองปี** ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียนนั้น **สิบสองปี**นับจากอนุบาลถึง ม.3 ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ, หรือนับจากประถมถึงมัธยมปลาย, ประเด็นนี้ จึงเป็นภารกิจสำคัญของรัฐบาลใหม่ที่จะต้อง กำหนดให้ชัดเจนใน “แผนการศึกษาแห่งชาติ” ตามมาตรา 80(3). สำหรับประเด็นเรื่องค่า ใช้จ่าย, ขอแนะนำ**รัฐบาลใหม่ให้ระบุให้ ชัดเจนว่าค่าใช้จ่ายอะไรบ้างที่รับจ่ายให้และ ค่าใช้จ่ายอะไรที่นอกเหนือซึ่งผู้ปกครองจะต้องเป็นผู้จ่าย.**

“...ขอแนะนำรัฐบาลใหม่ให้ระบุให้ ชัดเจนว่า ค่าใช้จ่าย อะไรบ้างที่รัฐจ่ายให้ และค่าใช้จ่ายอะไรที่นอกเหนือซึ่งผู้ ปกครองจะต้องเป็นผู้จ่าย...”

“...พรรคใดก็ตามที่ได้หาเสียงเอาไว้ว่าเรียนฟรีตั้งแต่ อนุบาลจนถึงมัธยมปลาย ก็อย่าลืมเตรียมจัดทำแผนการ ศึกษาแห่งชาติและเตรียมจัดสรรงบประมาณทางด้านการ ศึกษาไว้ให้เพียงพออีกแล้วกัน.”

อีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญมากในวรรค หนึ่งก็คือ **คุณภาพการศึกษา.** การเรียนฟรี 12 ปี หรือจะเป็น 15 ปีนั้นยิ่งดี, แต่คุณภาพการ ศึกษาที่นั่นสำคัญกว่า, การ**ให้การศึกษาที่มี คุณภาพนั้นจำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณที่ เพิ่มขึ้น,** งบประมาณทางด้านการศึกษาของ ประเทศพัฒนาแล้วอย่างเช่นสหรัฐ, อังกฤษ, ญี่ปุ่น คิดเป็นเงินไทยประมาณ 3-4 แสนบาท ต่อหัว ในขณะที่ของไทยอยู่ที่ประมาณ 15,000 บาทต่อหัว, รัฐบาลใหม่จะต้องเตรียมหา ทางออกให้ได้ว่าจะหาเงินมาจากไหนจากงบประมาณที่มีอยู่ก่อนข้างจำกัดของประเทศ.

พรรคใดก็ตามที่ได้หาเสียงเอาไว้ว่า เรียนฟรีตั้งแต่อนุบาลจนถึงมัธยมปลาย ก็ อย่าลืมเตรียมจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ และเตรียมจัดสรรงบประมาณทางด้านการ ศึกษาไว้ให้เพียงพออีกแล้วกัน.

สำหรับในวรรคสอง ผู้ที่ยากจนอยู่ ในสภาวะยากลำบาก หรือผู้ที่พิการทุพพลภาพ รัฐจะต้องจัดงบประมาณพิเศษเพิ่มเติมจาก บุคคลธรรมดาเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดย ทัดเทียมกับบุคคลธรรมดาด้วย. สำหรับบุคคล ที่มีความสามารถพิเศษซึ่งไม่ได้ระบุไว้ใน รัฐธรรมนูญ'50 แต่ปัจจุบันได้รับงบประมาณพิเศษเพิ่มเติมจากบุคคลธรรมดา ทำให้เกิดสิทธิที่ไม่เสมอกันหรือไม่?

นอกจากมาตรา 47 และมาตรา 49 แล้ว รัฐธรรมนูญ'50 ยังได้กำหนดเรื่อง เกี่ยวกับการศึกษาไว้ในมาตรา 80, มาตรา 289 และมาตรา 303 ซึ่งจะขอล่าไว้ในตอนต่อไป.